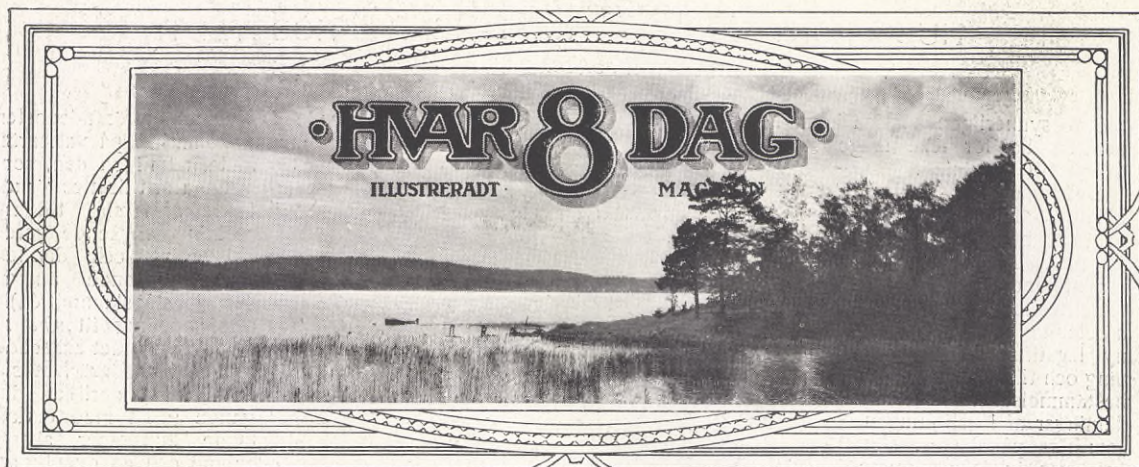

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

VY FRÅN SALTSJÖBADEN. — AMATÖRFOTO. N. SVENSSON, STOCKHOLM.

18:DE ÅRG.

DEN 26 AUGUSTI 1917

N:o 48

Foto. Hertzberg Stockholm.

Kliché: Bengt Skjöldebrand.

Miss in Lydon.

HUGO VON SYDOW. — KARL-HENRIK HÖGSTEDT.

TILL PORTRÄTTEN Å FÖREGÅENDE OCH DENNA SIDA.

Två synnerligen viktiga kommittéarbeten ha för icke länge sedan bragts till afslutning.

Det ena af dessa ha utförts af de sakkunnige, som enligt k. m. ts. bemyndigande den 11 nov. 1911 tillkallades för att inom justitiedepartementet biträda med utarbetande af förslag till ny lagstiftning om flottnings och till de förändrade bestämmelser i andra afdelningar af lagstiftningen som häraf påkallades. Det behöfver ju icke närmare utvecklas, hvilken betydelse flottningen har som transportmedel för våra skogsprodukter i de nordliga och mellersta delarne af vårt land. Lagstiftningen därom hör emellertid till de svårare på grund af de många andra intressen, som beröras däraf: andra näringars, t. ex. jordbrukets och fiskets, samt därutöver af strand- och jordägareintressen.

I denna kommitté har den ansvarfulla ordförandeplatsen intagits af f. d. revisionssekreteraren, häradshöfding Hugo von Sydow.

Kristian Hugo von Sydow är född i Växiö den 16 juli 1861 och son till häradshöfdingen Johan Fredrik von Sydow och hans maka Ida Alexia Elisabeth Edgren. Ehuru hans vagga sålunda stod i Småland, är von Sydow väl snarast att betrakta som skåning, enär fadern snart nog erhöll transport till Ingelstads och Järrestads domsaga i vår sydligaste provins, så att han där erhöll sin fostran och undervisning. Efter att år 1880 ha aflagt mogenhetsexamen i Lunds katedralskola blef han samma år student vid det skånska universitetet, där han först 1884 aflade filosofie kandidatexamen och därefter två år senare hofrättsexamen. Han inskrefs nu som auskultant i Skånska hofrätten och utnämndes af denna efter fullgjord tings-tjänstgöring till vice häradshöfding år 1888. Nu öfverflyttade han emellertid till Svea hofrätt, där han efter hvartannat tjänstgjorde som amanuens, t. f. notarie och fiskal, tills han år 1894 befordrades till ordinarie innehafvare af fiskalstjänst. Redan dessförinnan hade han under ett par års tid varit adjungerad ledamot af hofrätten och utnämndes 1896 till assessor därstädes. Efter ytterligare två år inkallades han i nedre justitierevisionen, konstituerades år 1900 till revisionssekreterare och blef år 1902 ordinarie innehafvare af dylikt ämbete.

Då hade han redan året förut tagits i anspråk för lagstiftningsarbetet som t. f. ledamot af justitiedepartementets lagbyrå och forfort att vara verksam här, tills han år 1904 utnämndes till domhufvande i Nordals, Sundals och Valbo häraders domsaga (Dalsland), hvilket ämbete han allt sedan dess innehaft, ehuru han därbredvid innehaft ett flertal andra viktiga of-fentliga uppdrag.

Sålunda kallades von Sydow af den första Staaftiska regeringen att vara ordförande i den kommitté, som år 1906 tillsattes för att utarbete förslag till ny lagstiftning angående jordägares rätt öfver vattnet på hans grund och till de förändrade bestämmelser i andra delar af lagstiftningen, som häraf påkallades (vattenrättskommittén). Den Lindmanska regeringen hyste samma förtroende till hans förmåga och öfver-

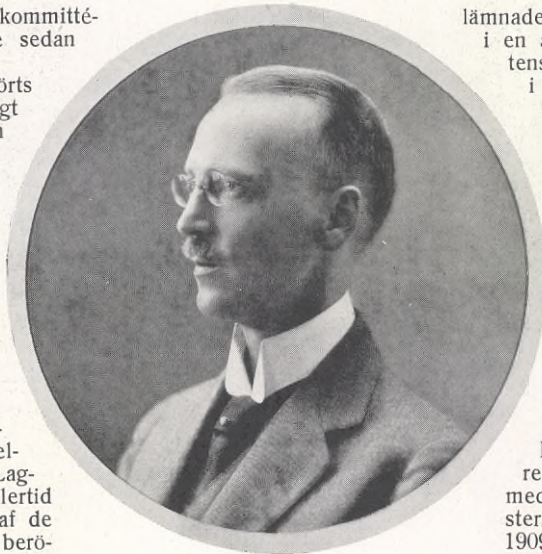

Foto. Gehrman, Hedemora. Klino: Ivar Skjervegaard.
K. H. M. HÖGSTEDT.
Häradshöfding, — Hedemora. Ordförande i
andra vattenrättskommittén.

lämnade åt honom ordförande-posten i en annan kommitté på vattenrät-tens område, nämligen den, som i juli samma år tillsattes för ut-arbetande af förslag till ny lagstiftning angående jords torrläggning och därmed sammanhängande ämnen (dikningslagskommittén). Dessa uppdrag vittna bättre än något om det anseende von Sydow förvärfvat sig som en synnerligen dugande jurist med omfattande kunskaper, skarpt hufvud och en ovanlig arbetsförmåga. Det framkal-lade därför icke heller nå- gon öfverraskning, att den Lindmanska regeringen vid sin rekonstruktion i sammanhang med dåvarande ecklesiastikmini- stern Hugo Hammar skjöld's afgång 1909 önskade begagna sig af hans kraft som konsultatitv statsråd, i hvilken egenskap han kvarstod till denna ministärs afgång 1911. Han togs därefter omedelbart i anspråk för den flottningslagstift- ning, hvartill förslag nu föreligger utarbetadt.

Det andra vattenlagstiftningsarbete, hvars resultat nu föreligger, är det som sedan 1915 utförts äsyftande öfverarbetning af vissa delar af det förslag till ny vattenlag, som 1910 fullbordats af de ofvan-nämnda vattenrätts- och dikningskommittéerna. Den lagfärne ledamoten bland de sakkunnige, som haft detta uppdrag sig anförtrodd, har varit f. d. revisionssekreteraren, häradshöfding K. H. M. Högstedt.

Karl-Henrik Mauritz Högstedt är född i Värnamo d. 14 jan. 1872 och son till kommissionslandtmätaren därstädes H. O. Högstedt och hans maka Jenny Lindqvist. Efter att år 1889 ha aflagt mogenhetsexamen vid Halmstads högre allmänna läroverk kom han som student till Upsala, där han år 1895 aflade juris utriusque kandidatexamen. Han inskrefs nu i Göta hofrätt, där han efter sedvanlig tings-tjänstgöring vann befordran till fiskal år 1906, till assessor år 1909 och till hofrättsråd 1910. Redan långt dessförinnan hade han emellertid fått sin verksamhet förlagd till Högsta domstolen, i det han år 1906 kallats att tjänstgöra som revisionssekreterare, blef konstituerad som sådan 1909 och ordinarie revisionssekreterare år 1911. Föl-jande år vardt han utnämnd till häradshöfding i He-demora domsaga.

Då hade Högstedt emellertid redan tagits i anspråk för det vattenlagstiftningsarbete, hvori han varit en lika trägen och sakkunnig medarbetare som hr. von Sydow. Redan 1906 hade han förordnats till sekre-terare i de båda ofvannämnda kommittéer, hvori denne var ordförande, och då hr von Sydow vardt statsråd 1909, blef Högstedt äfven ledamot både i vattenrätts- och i dikningskommittén. Bland de sakkunnige, som i våras afgäfvö betänkande öfver förslaget till vatten-lag, har han fungerat som ordförande och det är allt-jämt han, som närmast arbetar med denna viktiga lagstiftnings förande vidare till ett lyckligt resultat. Det har nämligen äfven anförtrots åt honom, att in-för lagrådet föredraga de delar af de sakkunnigas för-slag, hvilka höra under dess handläggning.

Meningarne äro icke delade om den synnerliga an-

Foto. Modin, Sthlm.

Klische: Jeppé & Co.

JONKHEER VAN VRIEDENBURCH, Nederländernas nye minister vid Svenska Hofvet anlände till Stockholm.

Bergman. Utnämningen, den första i sitt slag, är sannolikt en följd af den uppmärksammade fäjd, som för en tid sedan iscensattes af svenska dramatiska författarföreningen mot Dramatiska Teatern på grund af dess hållning gent emot svensk dramatik och som efter åtskilliga ampra skrivelser slutligen resulterade i föreningens hemställan om att vid Dramatiska Teatern skulle engageras en särskild granskare af dramatiska alster.

I och med hr. Bermans engagement har alltså svenska dramatiska författarföreningens berättigade kraf slutligen och lyckligen realiserats i det att K. Dramatiska Teatern härmed lyckats såsom litterär granskare förvärfa en vida känd och uppskattad diktare som vid sidan af sin författarverksamhet bedrivit en mångårig och uppmärksam verksamhet såsom teaterkritiker inom hufvudstadspressen.

*

Vi återgifva härmed en i dessa dagar för H. 8. D. tagen bild af ångaren Stockholms älskvärde och uppburne befälhafvare *kapt. Axel E. Håkansson*. Genom de äfventyrliga färder som Sveriges första direkta passagerareångare på Amerika gång på gång företagit och vid hvilkas förlopp hela landets intresse med ovanlig liflighet varit knutet har helt naturligt namnet på den befälhafvare, som i detta fall burit den stora risken, småningom kommit på allas läppar. Äfven blir det en nationell eloge som skänkes den man hvilken icke blott som en dugande sjö-

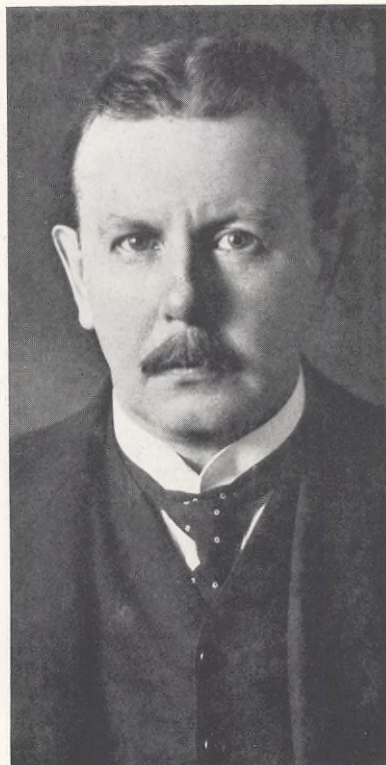
gelägenheten af att dessa viktiga lagstiftningsarbeten snart må bli förda lyckligt i hamn. Aldrig har det så mycket som i år stått klart för den svenska allmänheten, hvilket oerhördt slöseri med våra naturtillgångar det är att icke våra egna hvita kol i största utsträckning tagas i anspråk för tillgodoseende af våra kraft- och värmebehof; därom har knappheten och prisläget på de svarta kolen dragit försorg på ett effektivare sätt än hvarje muntlig eller skriftlig upplysningsverksamhet förmått. Men förutsättningen härför är en ändamålsenlig och god vattenlagstiftning. Värdet af hvad hrr von Sydow och Högestedt i detta syfte verkat, kan knappast öfverskattas.

Nederländernas nyutnämnde ministrar vid Svenska Hofvet Jonkheer van Vriedenburch anlände den 14 augusti till Stockholm. Den holländska ministerposten har varit vakant en längre tid, under hvilken de holländska intressena företräds af Chargé d'affaires de Beaufort,

*

Såsom litterär rådgifvare vid K. Dramatiska teatern har i dagarna engangerats den kände författaren och litteraturkritikern *Bo*

man i en mer än vanligt ödesdiger tid klarat havets faror utan äfven genom sin sinnesnärvaro, sin rådhighet och älskvardhet hjälpt ångaren Stockholms talrika passagerare att på ett under rådande förhållanden möjligtast angenäma sätt tillbringa långa och ofrivilliga interneringar i främmande hamn.

H. 8. D. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

FÖRFATTAREN BO BERGMAN, K. Dramatiska Teaterns nye litteräre rådgifvare.

Till bild å sid. 756.

En kulturhistoriskt värdefull gård går i dessa dagar förlorad genom den förestående rifningen af Kvinge nära 200 år gamla prästgård. Byggnaden, som uppfördes i början af 1730-talet af kyrkoherden Magnus Didrik Göllich, äger bl. a. några, isynnerhet genom sin höga ålder värdefulla väggmålningar, målade på löst spänd väf, som vid rifningen hotas att gå till spillo därest de ej, såsom är att hoppas, tillvaratagas af något museum med kulturhistoriska uppgifter.

*

Till portr. å sid. 756.

Med anledning af den beklagliga drunksolycka som nyligen timat i Anundsjö återgifva vi härmed bilden af den därvid så sorgligt omkomna pastorskan, fru *Agda Svensson*, som under ett försök att bistå sin 6-åriga dotter, hvilken gifvit sig för långt ut från stranden, själf drogs i djupet. Barnet däremot blef lyckligen räddadt. Den så tragiskt bortgångna modern var endast 30 år gammal och sörjes närmast af make, komminister Svensson i Anundsjö, den räddade lilla dottern och en liten son.

*

Till bild å sid. 756.

De svenska Svedenborgarna. Nya kyrkans svenska församling hade ordinarie generalförsamling den 11 och 12 augusti i Göteborgs gamla högskola. Därvid antogs bl. a. ny fullständig ritual, gällande för hela kyrkan samt en psalmbok om 410 psalmer. Samtidigt prästvigdes och installerades pastor J. M. Svensson såsom pastor i Göteborgs församling.

Foto. Karnell, Gbg.

Klische: Jeppé & Co.

KAPTEN AXEL E. HÅKANSSON Å "STOCKHOLM", Svenska Amerika Liniens ångare, en af vårt lands f. n. mest bekanta och i populära befälhafvare.

SVENSKA BILDER FÖR DAGEN.

Foto. Liljevoth, Kristianstad. KVIINGE NÄRA 200-ÅRIGA PRÄSTGÅRD som hotas med rifning. Text å sid. 755. Kitchie: *Beant* Sk/tersparre.

Bild. t. h.:
HENRIK MENANDER, författaren
till "Arbetets Söner", har den 12
aug. aflidit i Malmö.
(Text å sid. 759.)

Bild. t. v.:
FRU AGDA SVENSSON, ANUND-
SJÖ, som nyligen drunknade under
räddning af sin dotter.
Text å sid. 755.

Nedanst. bild:
FRÅN NYA KYRKANS SVENSKA
FÖRSAMLINGSMÖTE I GÖTE-
BORG. Vi namnteckna: 1. Nya
kyrkans nestor, ing. C. G. Laurell;
2. pastor Manby; 3. Kommendör
N. Sundström; 4. pastor J. M. Svens-
son; 5. revisor F. G. Lindh.
Text å sid. 755.

PATER NOSTER-SKÄREN OCH HAMNESKÄRS FYR.

EFTER AF H. 8. D:S GÖTEBORGSFOTOGRAF NYTAGNA FOTOGRAFIER.

EN VY ÖFVER HAMNESKÄRS FYRPLATS.

Kliché: Kem. A.-B. Beant Silfverqvists, Sthlm.-Gle.

NÄRBILD AF FYREN OCH DEN STRANDADE HOLLÄNDAREN.

Bland Sveriges omkring 800 fyror intar *Hamneskärs* fyr på de ryktbara Pater-Nosterskären platsen som en af de största. Orsaken till de många förlisningar som en gång ägt rum på denna farliga arkipel af hundratals öfver och under vattenbrynet liggande klippor och ref, som från Tjörn sträcka sitt förrådiska bälte i sydvästlig riktning ut i hafvet, torde främst vara att söka däri att denna för de sjöfarande så ödesdiga plats länge saknade en fyr. Det är från denna tid, då fartyg efter fartyg i storm, dimma och mörker här funno sin oundvikliga graf som dessa skär fått sin sorgliga ryktbarhet. Äfven senare då en fyr

slutligen blef anbragt på tornet af Carlstens fästning på själfva Marstrand fortför olyckorna, enär det vägledande ljuset därifrån ej alltid förrän det redan var för sent observerades af de sjöfarande.

När därför mellan åren 1867—1868 Hamneskärs fyrtorn flyttades ut och restes på den sydligaste och högsta klippan bland dessa ref, restes samtidigt ett verkligt frälsetorn för framtidens sjöfarande.

FAMILJEBILD.

Kliché: Beant Silfverqvists.

I likhet med Winga är Hamneskär en blänkfyr med en första ordningens linsapparat, som visar 1 blänk hvarje 1½ minut och äger en lysvidd af 17 min. Dess 32 meter höga, nedtill öppna pelartorn af järn synes vida omkring. I dimma varnar det de analkande fartygen genom afskjutande af kanonskott — en anordning som ej längre kan betraktas fullt till-

FYRMÄSTAREN A. HOLM jämte fyrbiträdena Lindberg och Andersson.

UTSIKT ÖFVER PATER NOSTERSKÄREN FRÅN FYREN.

ETT AF DE YTTERSTA OCH FARLIGASTE SKÄREN, *svagt synligt å ofvanstående bild.*

fredsställande och som i effektivitet ingalunda motsvarar exempelvis Winga väldiga sirénstötar, som t. o. m. de i hårdt väder, då stormen bortför ljudet, ej alltid nå de sjöfarande.

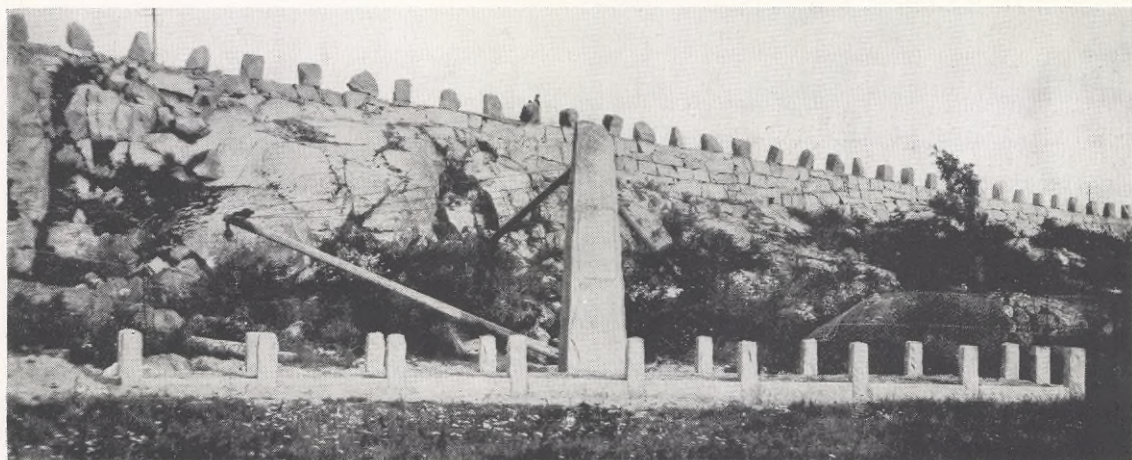
I areal är den klippa, hvarpå Hamneskär hvilar ej synnerligen stor, och det isolerade lif som därvarande fyrmästare och fyrbiträden äro hänvisade till måste för stadens människor synas nästan ofattbart enahanda och ensligt. Om man med närmare kännedom om den kärlek som binder människan och icke minst bohuslänningen vid den plats där han har hem och rot fått en ljusare uppfattning af detta kan dock aldrig frångås att det hvilar något af hjältemod och uppoffring öfver denna ofta farofyllda och trogna vakttjänst som göres ute ibland våra skär. Och

man måste måhända vara kustbo född och förtrogen med hafvet för att ej småningom fördystras af detta nästan ständigt oroliga morlande brus som vid minsta vind stiger kring de kala klipporna vid Hamneskär. På få ställen äger bruset en så olycksbådande dysterhet som här vid denna central för bränningar, denna sannskyldiga kyrkogård för sjunkna skepp.

I våra dagar torde en förlisning vid denna plats höra till sällsyntheterna. Detta väglödande ljus, som

FYRMÄSTARENS KÖKSTRÄDGÅRD, *den enda gröna fläcken på ön*

Amatörfoto. D. Samu Isson, Smölen.

Kliché: Kem. A.-B. Bost. Sjöförsvar, Sjöhm—Gbg

MINNESVÅRD ÖFVER I NORDSJÖSLAGET OMKOMNA OCH TILL GRAFVARNA I LANDDRIFNA ENGELSKA OCH TYSKA MATROSER.

HENRIK MENANDER †.

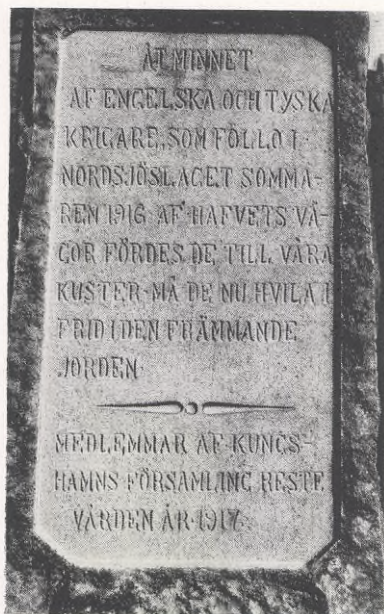
Till porträtt å sid. 756.

En af den svenska arbetarrörelsens veteraner, medarbetaren i tidningen "Arbetet" och diktaren af den bekanta sången "Arbetets söner" har den 12 aug. gått hädan i Malmö i en ålder af 63 $\frac{2}{3}$ år.

Henrik Menander var född den 12 december 1853. Redan som pojke då han, fattigt statarbarn som han var, tidigt togs ur skolan för att göra tjänst som vaktpojke, hyste han en brinnande lust att lära känna världen och öka sina kunskaper. Sedan han kommit till staden och blifvit korskärare, ett på den tiden ganska gifvande yrke, fick han rikligare tillfälle härtill. Snart drog han dessutom på långa och äfventyrsfyllda gesällvandringar i utlandet. Det blef för honom en uppenbarelse, och det lifvet, den vandrande gesällens fria och obekymrade, romantiskt växlingsrika lif vidgade den unge skåningens vyer på tiden och tillvaron. Han drog genom hela Tyskland, gjorde afstickare till Nederländerna och Belgien, vandrade genom Schweiz och kom slutligen till det land och den stad som i högre grad än något annat tycktes motsvara hans ideal — Frankrike och Paris. Här slog han sig ned för många år.

När han en vacker dag åter packade ränseln och återvände till den skånska hembygden, slöt han sig

Forts. å sid. 766.

MINNESVÅRDENS INSKRIPTION.

nu trofast strålat genom decennier, har småningom inträngt i den sjöfarande världens medvetande hvarför och den gamla benämningen Pater Noster, med den dystra påminnelsen om de många havets söner som här ha bedt sitt sista Fader Vår allt mer fått vika för det ljusare och tryggare namnet Hamneskär.

*

Å Sandbogens kyrkogård vid Grafvarna har i dagarna rests ett ståtligt monument öfver de omkomna tyska och engelska matrosar, som efter det ryktbara Nordsjöslaget sommaren 1916 där funno sin sista hviloplats. I den gemensamma främlingsgraven hvila nu 14 stycken krigare, de flesta tyskar. Det 5 meter höga monumentet, som i sitt slag torde vara enastående på svensk jord, har tillkommit på frivillighetens väg genom bidrag från medlemmarna i Kungshamn församling och är på ett synnerligen värdigt och vackert sätt utfördt af en stenhuggare från Hunnebostrand.

Amatörfoto, C. Norr, Östergarns fyr.

Kliché: Sjöförsvar, Sjöhm—Gbg

ÖSTERGARNNS FYR PÅ GOTLAND, som detta år varit i bruk ett sekel.

KÄJSAR WILHELM VID OSTFRONTEN.

VÄRLDSKRIGET.

Krigshändelserna under den gångna veckan koncentreras sig fortfarande på krigsskådeplatserna i *Flandern* och *Moldau*; däremot har ingenting af vikt inträffat i *Bukovina*, där den tysk-österrikiska framryckningen nu omsider tycks ha gjort halt eller åtminstone betydligt saktat af.

På *Yserfronten* växla anfällen och motanfällen i snabb följd, dock utan att några större terrängvinster äro att anteckna. Berlin-rapporten af den 10 talade om förnyade engelska anfall öfver hela den gamla angreppsfrenten och striderna fortgingo med den yttersta häftighet under fredagen. Som resultat af striderna kunde Sir Douglas Haig rapportera att eröfringen af *Westhoek* fullbordats, därtill kom ytterligare några mindre terrängvinster. Efter ett par dagars lugn blossade striderna åter upp som vanligt föregångna af en ursinnig trumeld. Den engelska rapporten af den 15 talar om en ny offensivstöt på fronten mellan *Lens* och *Loos*, hvilken stöt sedan utsträcktes längre norrut. Ej heller från dessa strider finnas några större vinster att anteckna.

Hvad som genast faller i ögonen vid genomläsandet af rapporterna från detta väldiga slag är det ringa antalet fångar. Det är artilleriet, som nu gör hufvudparten af arbetet

KÄJSAREN BELÖNAR SINA TAPPRÅ KRIGARE EFTER ÅTERERÖFRINGEN AF TARNOPOL. En ovanligt vinnande och vackert talande bild af den annars nog så bistra härskaren.

och vid sidan af detta vapen spela flygmaskinerna den största rollen. Infanterianfällen följa visserligen regelbundet på artilleriförberedelserna, men synas nu ha mycket begränsade uppgifter. Emellertid är det tydligt äfven om man tar hänsyn härtill att slaget i *Flandern*, som börjats under så stora förhoppningar håller på att rinna ut småstrider och lokala anfall och att det ingalunda gifvit hvad de allierade väntat sig.

Krigsskådeplatsen i *Moldau* erbjuder en helt annan anblick. Här kunde Mackensen den 10 aug. rapportera att *Susitafloden* forcerats, därmed beröfvande rumänerna en viktig stödjepunkt. Huru betydelsefull man ansåg denna försvarsställning framgår bäst af de följande ursinniga motanfällen, hvilka emellertid alla strandade. Senare ha framgångarne under veckans lopp ytterligare utvidgats. Rumänerna och ryssarne vika under tappert motstånd uppför *Sereth* och häftiga strider ha stått i *Trotusu*-och *Putna-dalarna*.

I föregående öfversikt framhölls det hotade läge, hvori *Tscherbatschevs armé* befann sig till följd af Mackensens offensiv och de senaste framgångarne i *Bukovina*. Tången sluter sig allt tätare om de ryska trupperna på Ungerns gräns och snart kan endast ett

Forts. å sid. 764.

Rf'er fotograf.

KÄJSAREN I WILNA.

Klicka: Benjt Sjöberg.

KEJSAR KARL I CZERNOWITZ.

Efter fotografien.
 KEJSAR KARL I SITT ÅTERERÖFRADE BUKOWINAS HUFVUDSTAD: Öfverst: Kejsaren i samtal med öfverste Fischer, Bukowinas bekante gendarmarikommandant. Längst t. v. den berömda fältherren, fältmarskalken von Köwess.
 RÅDHUSPLATSEN I CZERNOWITZ, fylld af en jublande människomassa i väntan på Kejsarens ankomst.

Kliche: Krm. A.-B. Bngt SE/berzgarre, Sthm.-Gbg.

DÖDSMATCHEN.

FÖR HVAR 8 DAG AF **IVAN BJARNE.** — PRISBELÖNAD I H. 8. D:s NOVELLPRISTÄFLAN.

På ingen mans land stod en gammal ek. Stammen var upplåkt så att den hvita veden syntes, lekande lätt gjordt af en granat som susat igenom de knotiga grenarna. Ibland kom vinden, oftare gevärskulorna, dess löf att darra, nu var det kvällens sista solstråle som kom dem att dansa och svänga som mångfärgade japanska marmeladbitar. Mot den mörkande kvällhimlen puffade en och annan projektil ut ett hvitt rökmoln och på afstånd rullade det tunga artilleriets väldiga kaross öfver bro efter bro.

Det var en särskild historia med den där ensamma eken. I en grop bredvid den låg Harry begraven, eller åtminstone det som man trott vara han, Harry, som sommaren 1914 vid den stora fotbollsmatchen då England och Skottland drabbade samman sköt sina sex målskott af hvilka intet missade. Kriget kom och Harry gick ut, han som alla andra, sköt på andra mål än förr — och fick sin graf under eken på ingen mans land. Men hans minne lefde. Legenderna om de sex målskotten spunnos för hvarje dag som gick allt flera och mera invecklade och det kompani som låg i skyttegravnen framför eken började så småningom undra om det inte snart vore på tiden att Harrys graf flyttades från ingen mans land inom hans egnas linjer — några hade själva spelat med i den sista stora matchen därhemma, de flesta hade varit åskådare, ingen fanns som inte på pricken visste hur hvart och ett af de sex skotten skjutits in.

Så kom ordern om anfall. Skyttegravnen midtemot skulle tas — och därmed också Harrys graf. Men om den stod ingenting i ordern.

Nu låg kompaniet och kikade mellan sandsäckarna ut öfver fältet där så många af dem innan ännu tolf timmar förflutit skulle dansa rundt och falla i någon af de fåror tusen och åter tusen granater plöjt upp.

Talet gick om fotboll.

Det var fotboll om och omigen. Dessa långa pojkar i khaki tänkte mera på första seriematchen på hemlandets jord då kriget en gång var slut än de funderade på orsaken till att det öfver hufvud taget börjat. Det låg inte för dem att tänka på kriget ur politisk synpunkt; visst dolde bröstvärnet midtemot ett kompani fiender, det var sant, men frågade man dem ut så erkände de nog med ett förläget leende att de betraktade de fältgrå därborta — som motspelare, en annan klubb som de drabbade samman med i en oändlig serie matcher under väntan på att få mötas i finalen.

Någon berättade en historia om en trupp kavallerister längre söderut som blefvo anfallna just då de lågo i vattnet och spelade polo. Det blåstes uppställning och tre hundra nakna män på lika många osadlade hästar slogo anfallet tillbaka och fortsatte så sin polo — några dussin färre till antalet bara.

Alla kände historien förut. Den hade fördömts i en dagorder, men det fanns inte en man i hela armén som inte i hjärtat gillade de tre hundra — och önskade att han fått vara med; om det så skulle varit bland dem som endast voro med i början af spelet.

Det blef en stunds tystnad.

— Man borde göra något i den stilen — för Harry! var det någon som sade.

— Javisst! Man borde göra något i den stilen — för Harry!

Det sagnades inte förslag, så dumdristiga och äfventyrliga att kompanichefen, som själf spelade kriket (men ändå hade en fotbollsspelares själ, det erkände allal), skulle ha anmält dem till bestraffning bara därför att de ens vågat tänka på saken. Piporna tändes och två hundra unga ansikten fingo plötsligt

ett grubblande uttryck. Sannerligen var det inte en hederesak för dem att ge Harry en honnör medan de alla ännu voro samlade; och det måste vara något stort, något hvaraf ekot nådde till alla som sett Harry skjuta in ett målskott. Han var värd det, Harry!

Ett kompani af unga vildhjännor förmå en hel del när de rikta in sig på att finna upp något.

Och ändå var det lille Ritchie hvars förslag vann öfverväldigande majoritet, Ritchie, som var den minste och blygaste af dem, lille Ritchie, hvars alla önskingar ständigt gått upp i det omöjliga: att få leda en match med bollen på täspetsen — och lyckas. Han visste att han aldrig skulle bli en af dessa spelare, som afgudas af ett helt folk och äga makt att förtrolla bollen så att den lyder hvarje deras önsking, Harry hade sagt det, den *store* Harry. Men han hade också sagt något annat: den bästa kamrat i hela världen behöfver du inte försöka bli, pojken min, det är du för länge sedan! Ritchie kunde ännu känna Harrys kraftiga näfve i sin rygg då han sagt detta. Sedan dess var han hans slaf.

Och så steg han upp och rodnade och stammade när han förstod att det var han som skulle tacka Harry — för dunken i ryggen.

— Man borde göra en match i morgon vid stormningen — vi sparka en fotboll framför oss. Skyttegravnen som skall tagas blir målet.

Domare behöfdes inte. Harrys graf låg ju midt på plan, just där domaren borde stå...

Det var ett vansinnigt förslag. Visst! Men hvem begär att dessa pojkar, af hvilka ingen var öfver de tjugufem, skulle förstå det! När lifvet räknas i timmar är det inte klokskap och gammalmansråd man begär, när slumpen är gud och hvarje susande kula hans dödsängel, då talar sunda förnuftet förgäfvos, om det talar alls.

Det fanns ingen boll i första linjen. Kompaniets snabbaste löpare fick i uppdrag att lura sig till ett par timmars permission och hämta den starkaste fotboll han kunde finna i depåen.

Det hade mörknat.

Kanonerna drogo på afstånd sina snarkande timmerstockar och stjärnorna började glimma.

Där låg Jim med hufvudet stödt mot armen, hans läppar rörde sig i sömnen. Kanske talar du med mor, Jim, kanske ser du nu i drömmen den gamla damen där hon står och ser ut öfver gården som byggdes för hundrade år sedan, gården som innan många timmar gått om skall vara utan aritagare! Där hade Dick kastat sig på sin kapp och sof oroligt, hans armar rörde sig af och an och af svett klubbades håret vid pannan. Kanske skall du aldrig ta Mary rundt om lifvet som du gör nu, Dick, i drömmen, kyss henne nu för sista gången; säg, Dick, vet du hvad ditt bollspel skall kosta i tårar; ja, du vet det, och sedan skall Mary stolt säga: min Dick var med i matchen! Och du Bob som ligger så lugnt och andas så jämnt, hur vet du att ingen kommer att sakna dig fastän det var på hittebarnshusets gård du sparkade första gången med ett trasknyte i brist på boll; finns det ingen, jovisst, kamraterna, men de gå alla med i matchen!

Ritchie! Är det mor eller syster eller Flossie som håller dig vaken? Ingendera! Åh, du ängslas för att att ni inte ska vinna matchen! Men det går nog, ni kan konsten att föra bollen fram mot ett mål, och visserligen är inte Harry med, det är sant, men han finns ju borta vid eken — som spelets domare. Det går nog bra, sof du Ritchie, sof och dröm något vackert innan stjärnorna blekna i öster och kampen går lös, sof och dröm något vackert innan du kastar dig fram mot bajonetten. Inte! Nå, var vaken då, Ritchie, du är af rätta sorten!

*

Forts. å sid. 767.

SENASTE BILDER FRÅN PETROGRAD.

BEGRAFNING AF BLODSOFFREN DEN 15—17 JULI. Öfverst och nederst bilder från processionen; mellerst förstoring ur öfversta bilden, däri vi namnteckna: 1. Petrograds kommandant general Vasilkoffski, regeringsmedlemmarne 2. Tseretelli, 3. Godneff, 4. Tereschtschenko, 5. Nekrassoff, 6. Kerenski och 7. Tjernoff samt 8. Petrograds polismästare Jurjewitz. — Efter originalfoto.

Forts. fr. sid. 760.

hastigt återtag rädda dem. De ryska och rumäniska truppernas fasta motstånd och välorganiserade försvar, hvilket även från tyskt håll vitsordas, kan knappast här längre ut-
rätta något.

Den 10 aug. beslöt det engelska arbetarepartiet med stor majoritet att sända delegerade till Stockholmskonferensen. Beslutet föranledde omedelbart att arbetarrepresentanten i det engelska krigskabinetet, *Henderson*, afgick. På måndagen förklarade *Bonar Law* i underhuset, att den engelska regeringen i samråd med kabinetten i Paris, Rom och Washington ämnade vägra pass till konferensen. Regeringarnas hållning i denna fråga har framkallat en allvarlig politisk kris såväl i England som Frankrike.

Vatikanen har framställt ett mycket uppmärksammat fredsmedlingsförslag, som går ut på en fred utan annekitioner och skadeersättningar, hvarvid dock Belgien och vissa svårt hemsökta trakter i Frankrike och Serbien undantagas. Frågan om Elsass-Lothringen, Triest och Trentino böra lösas i enlighet med befolkningens önsknings. Polen bör återupprättas, de tyska kolonierna återlämnas, hafvens frihet garanteras och en internationell domstol upprättas för lösning af alla mellanstatliga tvister.

Efter porträtt.

PÅFVEN BENEDIKTUS XV

hvilkens nyligen upptagna allvarliga fredsaktion följes med utomordentlig uppmärksamhet öfver hela världen.

Inom de krigförande länderna ställer man sig i allmänhet afvisande mot detta förslag och dess utsikter synas för närvarande mycket mörka.

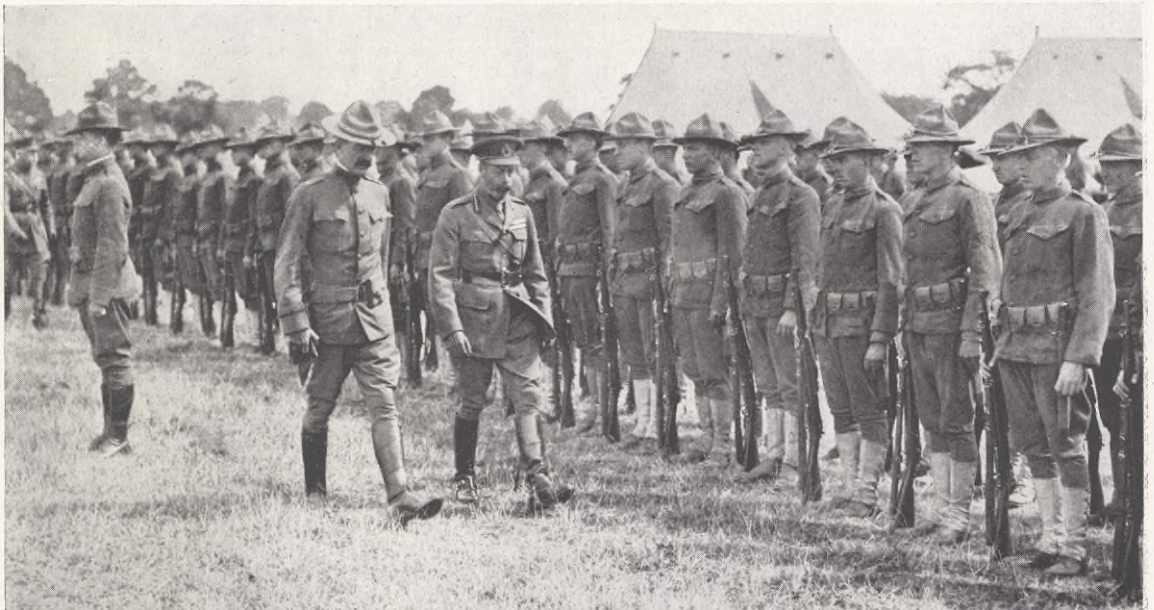
Till bilder å sid. 768.

Göteborgspokalen, Sveriges förmästa skyttevandningspris synes enligt hittills ingångna resultat af den stora kraftmätningen mellan landets skytteföreningar, som ägde rum den 5 augusti, även i år ha eröfrats af **Pistolklubben Malmöhus** med ett täflingsresultat af 486 poäng. Som bekant eröfrade klubben pokalen år 1916 med sammanlagt 487 poäng, hvarför resultatet i år är en poäng lägre än fjolårets.

Innevarande års täfling var den 29:e i ordningen, i det att göteborgspokalen instituerades år 1889 till minne af Oscar II:s 60-årsdag. Prisnämnden vid den senaste täflingen har utgjorts af ordföranden i Malmöhus läns skytteförbund, landshöfdingen greve Robert de la Gardie, vice ordföranden i samma skytteförbund, kapten P. H. Hedenblad samt fanjunkaren A. R. Rudeberg.

En ohygglig järnvägsolycka inträffade den 15 augusti på f. m. i Fetsund i Norge i det att stockholmståget till Kristiania, som kom för att med vanlig fart passera den gamla järnvägsbron vid Glommen, därvid råkade köra in på ett provisoriskt sidospår. Trots att misstagnet ögonblickligen observerades af lokiöraren, kunde olyckan ej undvikas. Det framrusande tåget körde med

full fart mot en på sidospåret stående grusvagn, hvarvid den ena af de främre vagnarna totalt splittrades och en del andra svårt ramponerades. En äldre man ihjälklämdes mellan de sammanstörtade väggarna, en annan fastklämdes mellan vagnsdelarna och fick därvid båda benen krossade. En del passagerare hade erhållit mindre skador. Den materiella förlusten anses ej synnerligen stor.

Efter fotograf

KONUNG GEORG INSPEKTERAR AMERIKANSKA TRUPPER, ankomna till England i och för utbildning.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

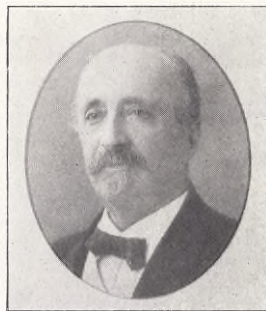
J. U. G. STENQUIST.
Teol. o. Fil. d.r. Kyrkoherde
Fellingsbro. — 80 år 6 Aug.*

J. WAHLFISK.
Kontr.-prost. Kyrkoh. — När-
res Kil. — 75 år 15 Aug.*

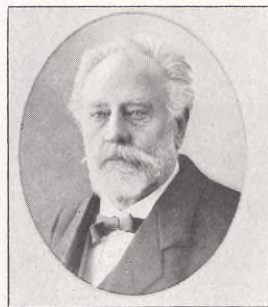
C. J. M. WAHLEN.
F. d. Rektor, Fil. Dr. — Sala.
75 år 26 Aug.*

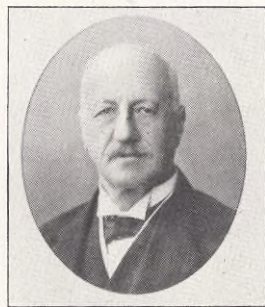
L. E. SVEDMARK.
F. d. Statsgeolog. Fil. Dr.
Stockholm. — 70 år 7 Aug.*

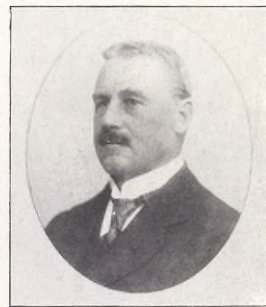
F. L. SCHAUMAN.
F. d. Trafikchef. — Stockholm.
80 år 27 Aug.*

E. C. M. QVISTGAARD.
Ingeniör. — Malmö.
70 år 10 Aug.*

O. S. HIRSCH.
Ingeniör. — Stockholm.
70 år 17 Aug.*

F. E. OLSSON.
Ingeniör. — Bofors.
50 år 8 Aug.*

A. W. FLACH.
Öfverdirektör. — Stockholm.
60 år 16 Aug.*

L. R. BECK-FRIIS.
Friherre. Häradshöjding. —
Sköfde. — 60 år 23 Aug.*

H. O. C. RAMEL.
Friherre. Hofjägmästare. —
Öveds Kloster — 50 år 19 Aug.*

S. G. V. PEYRON.
Kammarherre. — Helsingborg.
50 år 23 Aug.*

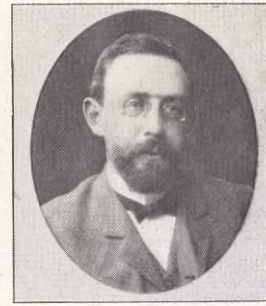
T. G. HELLSTRÖM.
Med. Dr. Öfverläkare. —
Stockholm. — 60 år 22 Aug.*

A. H. VON SYDOW.
V. Häradshöjding. — Stock-
holm. — 55 år 22 Aug.*

W. OLDENBURG.
Arkivarie. — Stockholm.
55 år 25 Aug.*

S. S. PHILIP.
Prakt. läkare. — Norrköping.
50 år 10 Aug.*

* Data å nästa sida.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

J. LARSON.
F. d. Stadsfogde. — *Ulricehamn.* — 70 år 13 Aug.

A. SCHEFFERSTEDT.
Folkskollärare. — *Hotagen.* — 60 år 17 Aug.*

C. G. AMELN.
Grosshandlande. — *Stockholm* — 50 år 26 Aug.

R. NATHANSON.
Godsegare. Komm.-man. — *Vermdö.* — 50 år 7 Aug.

E. H. SCHOLLIN †.
Tysk Konsul. — *Karlskrona.* — F. 56. † 1 Aug.*

E. W. DANIELSSON †.
Grosshandlande. — *Borås.* — F. 70. † 8 Aug.*

JOHN STENQUIST. Stud. 55, fil. dr 66, teor. teol. ex. 69, teol. kand. 73, teol. dr 93; prest. 74, past.-ex. s. å. Läröv.-adj. i Nyköping 66, v. lektor i Strängnäs 69—72, lekt. i teol. o. fil. i Jönk. 71, i kristend. o. hebr. spr. i Skara samt kyrkoh. i Vinköl 79, kontr.-prost i Vinköls kontr. 84—85, kyrkoh. i Fellingsbrosedan 91. Inspektör f. Skara folkskolesem. 88—93. Preses v. prestemötet i Skara 89. Uppf. å försigt. t. domprost i Strängnäs 80 utan ans. samt i Skara 88.

JOHAN WAHLFISK. Stud. 63, prestex. 67, past.-ex. 77, domkyrkokomm. i Strängnäs 73, kyrkoh. i Kil o. Gräve 80, kontr.-prost i Glanshammars kontr. 89. Teol. dr. 97. Ordf. i Strängnäs drätselkomm. 74—82, i stadsfullm. 82—83; på sin tid inneh. ett flertal förtroendeuppdrag inom stift o. län. Styr.-led. i Hälalults lungs.-sanat. sedan 1900, styr. ordf. i Örebro läns småsk.-lär.-semin. 04, v. ordf. i styr. f. Örebro länsmuseum sedan 04. Korr.-led. af Vet. hist. o. ant. akad; förf. på de kyrkohist.-, kult.-o. konsthist.-omr.

CARL WAHLÉN. Stud. 62, fil. dr 72, kollega och tf. rektor v. lägre allm. lärov. i Sala 85, rektor v. Stat. samskola der 07—08. Led. af stadsfullm. sedan 87, dess ordf. 90—12. Sedan 06 ordf. i skolorädet, led. af kyrkorädet. Gränskn.-man. f. tillsyn af förmynderskap.

EUGENE SVEDMARK. Stud. 66, fil. dr 75, docent i mineralogi o. geologi v. Upsala univ. 76, geolog v. Sv. geolog undersök. 80—10. Sekr. o. styr.-led. i Geolog. fören. 83—02, ordf. 03. Red. af tidskr. Sten o. cement. 10—17.

FRIDOLF SCHAUMAN. Elev v. Stat. jernv.-byggn. 60, niv. 62, stat.-insp. 67—74; entrepren. v. norska jernv. sistn. år; traf.-chef o. baning v. Landskr. —Engelth. jernv. 76; utf. jernv.-undersök. o. jernv.-byggn. 83—90. Gen.-agent f. liförsäkr.-a.-b. Victoria i Berlin t. 95. Verkst. dir. i A.-b. Schauhans centr. spårveklare 98—03.

ERIK QVISTGAARD. Utex. fr. Malmö tekn. elem.-skola 69, verkat v. närmare 40 jernv.-företag ss. elev, niv., baning., stat. ing., byggn.-chef, kontr.-ing., undersök. o. försägsställ. jernvärl verkat v. väg- o. vattenbyggn.-företag. På sin tid led. af Jernv.-mannasällsk. Skån. ing. klubben m. fl.

OSCAR HIRSCH. Genomg. Konstakad. arkitektskola 63—70, tj.-g. deretter ss. arkitekt o. ingenjör v. Nora—Karlskoga o. Nässjö—Oscarsh. jernv. och blef 74, då han bildade Bockholms-Sättra aktiebolag, detta stort anlagda tegelverks verkst. dir. i Skand. kred.-a.-b. (tidigare i lnd.-kred.-a.-b.), i Stockh. stads spårb. Vid sidan om sin affärsverksamhet har han egenat ett omedvetligt stort intresse af social o. filantrop. verksamhet. Led. af Stockh. stads fattigv.-nmd (kassavård) styr.-ordf. i Allm. försörjn.-nr. o. i Asyl f. husvilla; v. ordf. i Deleg. f. bevill. af fattigv. samt i Sinnesläst. i Slagsta; styr.-ordf. i Stift. f. gamla tjänor. A.-b. Stockh. arbetarhem, Byggn.-a.-b. St. Erik, Husmoderkursen f. matlagn.; styr.-led. i Kol. Hall, Sv. Fattigv.-förb. utsk., Patr. sällsk., Stockh. läns Slöjdfad. o. länets Tub.-afd.

EMIL OLSSON. Afg. fr. Örebro tekn. elem.-skola 90, rit. o. konstr. v. A.-b. Bofors—Gullspång s. å., chef f. konstr.-kont. där 93, chef f. konstr. afd. där sedan 02. Har uttagit ett stort antal patent inom vapentekn. samt konstr. en stor del af det moderna artill. f. svenska flottan, hären o. flästn. samt en del artill. f. utlandet.

WILHELM FLACH. Stud. 78, idk. mejeriför. i Östergöt. 85—92, sek. h. Sv. utsädesfören. 92—1900, o. hos Malmö. län. hushålln.-sällsk. 96—1900; kansliser. o. tf. byråchef i Jordbr.-dep. 1900, kansliråd och byråchef der 06, öfverdirektör och chef f. Landtbr.-styr. sedan 12. V. preses i K. Landtbr.-akad. Styr.-led. i Centr.-anst. f. jordbr.-försök, v. ordf. i styr. f. Veterinärhögsk. Biografi o. helsid.-portr. arg. XIII:35.

LAVE BECK-FRIIS. Stud. 77, hofr.-ex. 82, v. aud. v. Skån. hus.-reg. 84, v. hfd. s. å., aud. v. Skån. hus.-reg. 86—90, fisk. i Sk. hofr. 90, ass. 92, tf. rev.-sekr. 94, konst. rev.-sekr. 97, häradshöfd. i Vadsbo södra doms. sedan 98. Just.-omb.-mannens suppl. 07 o. 13. Stadsfullm. i Sköfde 08, led. af

drätselkomm., ordf. i styr. f. elem.-lärov. f. fl. Landstingsman 10—11. Led. af Riksd. F. K. II.

HANS OTTO RAMEL. Stud. 87, uljtn v. Skån. hus.-reg. 89, afsk. 01, ryttm. i res. 06. Inneh. o. beb. fideikommissgend. Öveds Kloster i Malmö. län. Kontr.-ordf. 97, komm.-ordf. 1900, led. af skolrad. Hushålln.-sällsk. beredn.-utsk.; styr.-ordf. i sparb., länets hemslöjdfören, fören. f. Sv. lägländsboskap, Skån. landtm. ömsesid. kreatursförsäkr.-fören; styr.-led. i Landskr.—Kjellinge—Sjöbo jernv.; led. af länets skogsv.-styr. o. fisk.-styr. samt styr. f. Södra Sv. fiskerifören. Landstingsman sedan 02.

VILHELM PEYRON. Stud. 88, hofr.-ex. 93. V. aud. vid Skån. hus.-reg. 95—97, tj.-gör. kam.-junk. 95—04, kammarherre sistn. år. Styr.-led. o. verkst. dir. i A.-b. Helsingb. ängtegelbruk 98, styr.-led. i Persell & Cronzells a.-b. 04, i Skån. superfosfat- o. svaflv.-syre a.-b. 07, i Suttelma a.-b. 16, i Helsingb. koppärv. 17.

THURE HELLSTRÖM. Stud. 76, med. lic. 77, med. hed.-dr i Upsala 07; distr.-läk. i Stockholm 89, läk. v. Sofia-hemmet 89—92, öfverläk. v. Stockh. epidemisjukh. sedan 93.

HJALMAR VON SYDOW. Stud. 80, jur. kand. 86, v. hfd. 90, förste polis-intend. i Stockholm 99, sek. i Öfv.-stath.-emb. 02; verkst. dir. i Sv. arbetsgivarefören. sedan 07. Styr.-led. i A.-B. Stockh. hand.-bank, Sv. Emiss.-a.-b., Stockh. superfosfat. a.-b. Led. af Riksd. F. K. Biografi o. helsid.-portr. arg. X: 45.

WILHELM OLDENBURG. Stud. 82, intr. i Riksbankens tj. 83, arkivarie 02. Fr. trycket utg. handledning i träsnideri i allmogestil, träsnideri-rönster m. m.

SVEN PHILIP. Stud. 84, med. lic. 94, sedan sistn. år prakt. läkare i Norrköping; läk. v. Ö. Eneby o. Kvilleinge sjukstugor. Stift. fören. Mjölkdroppen i Norrköping 04 o. dess läkare.

AUGUST SCHEFFERSTEDT. Folkskollär. i Arjeplog 1900, i Hotagen (Jemt.) 03; ordf. i komm.-st. v. ordf. i kyrkost., skiftesgodm., v. ordf. i skolorädet, ordf. i pens.-nmd.

ERNST SCHOLLIN †. Ingick efter afslut. skol.-o. handelsstud. samt praktik i faderns läderfabr.-affär i Karlskrona samt öfvertog dens. 83. Intog inom sin bransch en framstående plats o. var en af stift. af Sv. garveritidk. fören. o. på sin tid dess v. ordf.; jämväl v. ordf. i styr. f. Sv. lädergrosshandl.-fören. Var led. af Karlskrona stadsfullm., fattigv.-styr. hofr.-nmd. m. m. Tyska rikets konsul i Karlskrona sedan 12.

ERNST DANIELSSON †. På sin tid anst. i firmen Lennart Gustafsson i Borås, senare dess kontorschef samt sedan 04 delegare. Stadsfullm. 16.

Forts. jr. sid. 759.

HENRIK MENANDER.

till den lilla skara, som då börjat samlas kring August Palm och Axel Danielsson. Han ville reformera, revolutionera, göra sitt folk och sin klass fria, intelligenta och lyckliga. Det blef långa och mödosamma och fattiga år för den unge idealisten, särskildt sedan han förlorat sitt en gång inkomstbringande yrke och i stället ingått i det skånska socialdemokratiska organet "Arbetets" redaktion: redan i Aug. Palms "Folkviljan" hade han varit medarbetare. Men Menander förtroittades icke, utan stod tappert bi, skref utrikespolitiska artiklar, lokalnyheter och notiser omväxlande med sociala kväden. De sista åren var han nedbruten af sjukdom. I den svenska arbetsrörelsens historia kommer hans bild alltid att lefva — en egenartad romantisk gestalt i all den demokratiska jänstrukenhet, som enligt sakens natur allt mera kommit att behärska densamma: skåningen, som blef revolutionär parisare, statarpojken, som utvecklade sig till världsborgare, korkskäraren, som skänkte sina klassbröder den stridshymn, som säkerligen icke skall tystna på folkets läppar, så länge svenskt språk talas och sjunges.

Äfven den svenska öfversättningen af "Internationalen" är Menanders verk.

Han söries närmast af efterlevande maka, Hanna Menander, barn och barnbarn.

Forts. fr. sid. 762.

Från man till man fortplantades den stöt som sergenten på hörnet gaf till sin närmaste Tommy. Jim vaknade från drömmen om mor, Dick flög upp just från en kyss af Mary och Bob från sömnen rätt och slätt. Så väntade de alla längs den långa skyttegravnen och sågo fram öfver ingen mans land. Ritchie stod ungefär i midten och framför honom mellan två sandsäckar låg bollen som han själf skulle kasta ut då anfallssignalen gafs. Pojkarna logo mot honom från bägge sidor. De sex officerarna hade krupit upp på kanten för att kunna kasta sig främst. Ritchie såg på kaptenen som handterade sabeln som en kricketklubba och undrade, om det inte vore bäst att tala om historien för honom. Om nu anfallet misslyckades blefve det kanske bollens fel, och mera än till och med honnören för Harry gällde det ju att gravnen midtemot blef tagen. Men han kom inte längre än till tanken. Äfven om han försökt det skulle hans läppar icke kunnat frambringa ett ord — spänningen var för stark.

Så gafs signalen.

Den ena figuren efter den andra kastade sig upp på bröstvärnnet. De som kommit först upp stannade ett ögonblick för att alla skulle komma i samma linje och just då slungade Ritchie bollen i luften. Samtidigt satte hela raden fart. Spelet hade börjat!

Åh, Ritchie, hvad han sprang dessa minuter!

Han nådde fram till bollen som rullat ned i ett granathål och sedan han kastat geväret på axeln tog han den med händerna och slungade den upp öfver kanten. I samma ögonblick hörde han en röst i sitt öra och fick syn på kaptenens upplifvade ansikte.

— Bort med fingrarna! Rent spel Ritchie!

Och så gaf hans chef bollen en spark så att den flög iväg bort mot eken.

Så klar morgonen varit när laget stormade upp från sin skyttegraf! Nu syntes solen blott som en matthvit skifva genom den gröngulda röken från exploderande brisantgranater. Shrapnelns kreverade upphörligt med kolsvart rök och hela luften fylldes af ett dån som gjorde det omöjligt att särskilja något enstaka ljud utom kulspjutornas som lät som puttret från några tusen jättekaffepannor. — Ritchie hade inte en klar tanke i hufvudet och var inte medveten om något annat än att han skulle springa framåt så hastigt som möjligt och framför allt springa förbi någon som var framför honom. Plötsligt stannade denne och föll baklänges så att hans gevärskolf gaf Ritchie ett kraftigt slag för munnen. Det stoppade honom för ett ögonblick men så var han åter på väg och kryssade sig fram mellan sergenten och en kamrat som envisades med att ta upp sin pipa som han tappat. Ritchie kom förbi och såg sig om för att se om han hittade den. En granat gjorde slut på både pojken och hans pipa.

Bollen dribblades från den ena flygeln till den andra, alltid framför ledet, alltid i rörelse, den var lefvande och tog långa skutt öfver granatfårorna, den flög mellan villiga fötter. Hvarje man sökte komma åt den och vid ett tillfälle såg det ut som om den skulle åka tillbaka. Någon gaf den af misstag en spark åt orätt håll och det blef en förfärlig trängsel när felet skulle rättas. En granat exploderade midt i klungan — och bollen var den enda som kom undan. Liksom upplifvad af sin goda tur började den rulla fram mot målet och eggade upp spelarna till ännu större ansträngningar. Ritchie hann först fram och med den kraftigaste spark han kunde åstadkomma sände han den ytterligare ett stycke på väg.

I samma ögonblick kände han en stickande sveda i bröstet, stod stilla några sekunder och föll så mot något hårdt. När han kunde se upp märkte han att han satt lutad mot Harrys ek och hade en förträfflig utsikt öfver planen. Resa sig kunde han icke, såret

i bröstet smärtade alltför mycket, men han kunde följa spelets gång och det var just hvad han hälst af allt önskade.

De fientliga gevären voro bättre inriktade nu och många kulor träffade där de skulle. Gång på gång sviktade anfallskedjan, men så sköt bollen fart och det blef alltid signalen till en för hvarje gång all häftigare anspänning.

Det var inte långt kvar till målet.

I främsta ledet började man redan använda handgranaterna. Just då blef spänningen för stor för Ritchie och han förlorade medvetandet.

När han vaknade igen var det tyst omkring honom. Himmeln var så klar som hade nyss inga dödsfåglar flugit däröfver, morgonbrisen hade drifvit bort krutröken och från "målet" kommo fyra Khakisoldater med en bår mellan sig. Ritchie förstod att de vunnit matchen.

— Vi gaf dem på pålsen? ropade han.

— Och så få vi ovet i nästa dagorder! svarade en glädtig röst från bären. "Fotbollar få icke användas vid anfall..."

Det var något i den där raljerande rösten som lät så bekant, så märkvärdigt. Bestämdt hade han hört den förut. Sjuksoldaterna ropade att de skulle komma tillbaka och hämta honom om några minuter men Ritchie hörde knappast hvad de sade. Han undrade öfver den där rösten, hade inte ägaren till den dunkat honom i ryggen en gång! Jo, bestämdt! Och han formade sina läppar till det kraftigaste rop han förmådde.

— Harry...!

Han förlorade medvetandet igen. När han vaknade låg Harry på en bår bredvid honom och höll hans hand.

— Men är du inte...

Harry skrattade.

— Nej, visst inte! Jag blef bara sårad förra gången, svårt förstår du, så att de inte kunde flytta mig. Därför har jag lefvat i ett af deras underjordiska rum hela tiden.

Han tystnade och såg gå Ritchie.

— Du, jag har något att säga dig, fortsatte han. Jag tar tillbaka...

Ritchie bara blinkade. Han kände hur krafterna aftogo och han visste att han icke skulle förmå uttala ett enda ord. Han försökte krama den hand som höll hans.

— Ja, Ritchie, gamle gosse, jag tar tillbaka. Du är fotspelare *också*.

I detsamma kom kaptenen springande. Hans ansikte var blodigt och hans vänstra hand var borta. I den högra höll han sitt eget Viktoriakors.

— Det var den här pojken som fann på att ta skyttegravnen med en fotboll! flämtade han. Och han sparkade som en galning!

Ritchie funderade på hur många minuter han kunde ha kvar. Han höll ögonen fästade på korset och undrade om kaptenen inte blifvit en smula rubbad. Så kom det närmare och så blef det fäst på hans eget bröst. Han låg och såg på det en stund och så var det hans mening att tacka. Men han kunde inte få fram något annat än:

— Dagordern...

Kaptenen skrattade och tog hans andra hand. Harry behöll sitt grepp om sin.

— Jag försäkrar att den här gången kommer det inte att bli ovet i dagordern!

Ritchie försökte se upp. Men han kunde inte. Hans blick var som fasthäftad vid korset.

Harry försökte dunka honom lätt i ryggen och det var det sista han var medveten om innan han gick in i det stora okända.

Kaptenen reste sig och gjorde honnör.

— Det var en tapper pojke! sade han med en lätt darrning på rösten.

Harry nickade. — Det var en — fotbollsspelare.

GROSSHANDLANDEN PEDER WÆRN, GÖTEBORG, vid 66 års ålder promoverad till jubelsimmagister.

Vidst. bild:
PISTOLKLUBBEN MALMÖHUS, eröfrare af årets Göteborgspokal.

En sällsynt promotion ägde rum vid Cöteborgs sällsllskaps stora uppvisning den 16 augusti vid Saltholmen utanför Göteborg, i det att sällskapet därvid kunde promovera sina tre första jubelmagistrar hrr Peder Wærn, Theodor Wesslau och Oscar Heyman, hvilka samtliga för 50 år sedan mottogo magistergraden. Af promovendi voro hrr Wærn och Heyman personligen närvarande och bekransades högtidligt af promotor d:r H. Allard. Hr Wærn, som vid det högtidliga tillfället var iförd magisterdräkt utförde bl. a. med en för en 66-åring enastående balans och stilfullhet såväl ett glänsande obligatoriskt rakhopp från magistern som en djärf baklänges volt, hvilka kraftprof hälsades med oerhörd jubel från åskådarskaraorna.

INNEHÅLL: Häradshöfding Hugo v. Sydow (biografi och helsidesporträtt). — Häradshöfding K. H. Högstedt. — Holländske ministern vid svenska höfvet. — Paternosterskären. — Främlingsgrafven vid Grafsarna. — Kvänge prästgård. — Göteborgspokalen. — Porträtt till dagskrönikan. — Världskriget. — Veckans porträttgalleri. — "Dödsmatchen", ber. af Ivan Bjarne.

JÄRNVÄGSOLYCKAN I NORGE. STOCKHOLM-KRISTIANIATÅGET URSPÄRAR VID FETSUND. Nederst totaluy öfver olycksplatsen; däröfver den vid olyckan dödade passageraren.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angifvande af källan förbjudes vid laga påföljd.
För Berättelser och Historietter gäller oivkorligt förbud.

